

STICHTING SCHOON MILIEU OP CURAÇAO
 KAYA CEDERELA 4 - 8693078 - 5213601 - KKN S-4735
smoccuracao@gmail.com - www.smoccuracao.org

Aan het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten
 en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba
 t.a.v. de voorzitter, Edelgrootachtbare heer mr. J. Th. Drop
 Wilhelminaplein 4 (Stadhuis)

c.c. mr. R.W.L. Loeb

Op heden,
19 DKT 2011
 ter Griffie van het
 Gerecht in Eerste Aanleg
 van Curaçao ingediend.
 De Griffier.

Betreft: wrakingsverzoek mr. R.W.L. Loeb

Edelgrootachtbare Heer,

Bij uw Hof zijn n.a.v. de uitspraak van 1 september 2011 (LAR2011/48338/49126) een aantal hoger beroepsprocedures aanhangig (beroep van Isla, van de Minister van Gezondheid Milieu en Natuur en van SMOC), allen met het zaaknummer HJAR 38338-2011. Hangende die lopende beroepsprocedures is een verzoek van Refineria Isla Curacao S.A. om voorlopige voorzieningen ingediend. Mr Loeb heeft daarop op bij vonnis van 29 september 2011 de werking van voornoemd vonnis geschorst. Later is ook door de Minister nog een verzoek om voorlopige voorzieningen ingediend. Op de zitting van 17 oktober j.l. voorgezeten door Mr Loeb zijn beide verzoeken gevoegd behandeld en is de opheffing van de schorsing aan de orde geweest.

Na beraad komt Smoc in het kader van de bovengenoemde procedures met een wrakingsverzoek betreffende Mr R.W.L. Loeb. Dit is in het geheel niet de manier waarop Smoc wil procederen, maar Smoc voelt zich gedwongen om dit te doen. Smoc beseft dat het wraken van een rechter een ultimum remedium is waartoe Smoc zelf moeite heeft om deze weg in te slaan. Maar door na de zitting alles op een rij te zetten, kan Smoc als rechtzoekende nu niet anders.

Smoc is een stichting die opkomt voor de gezondheid van bewoners die onder de rook van de raffinaderij wonen, werken en/of naar school gaan. Smoc heeft geen ander belang dan de volksgezondheid. Smoc procedeert sinds 2005 bij de bestuursrechter tegen de overheid, opdat deze haar werk gaat doen, namelijk vergunningsvereisten handhaven.

Het is een lange weg om de overheid zover te krijgen. In 2011 doet de bestuursrechter weer een uitspraak in het voordeel van Smoc.

De Isla - en in eerste instantie niet de overheid - heeft vervolgens, als derde belanghebbende, hoger beroep ingesteld en een voorlopige voorziening (vovo) gevraagd. De behandelend, enkelvoudige rechter heeft dit vovo-verzoek met één pennenstreek toegewezen HJAR 51130/11), zonder dat hij - ondanks uitdrukkelijk verzoek van Smoc bij brief van 27 september 2011 - beide partijen heeft gehoord en zonder dat hij heeft gemotiveerd waarom, terwijl er een zeer uitgebreid en weloverwogen vonnis van de rechter in eerste aanleg lag. Daarnaast heeft de rechter beslist om de ordemaatregel voor onbepaalde tijd te laten gelden en gesteld dat de partijen - in dit geval dus Smoc- moet aantonen dat de schorsing van het vonnis opgeheven moet worden.

Reeds voor de aanvang van de behandeling van de opheffing van de schorsing ter zitting van 17 oktober 2011 is de voorzitter van Smoc als procespartij zonder mededeling van reden door de rechter naar de stoelen achter in de zittingszaal geweest en op de herhaalde vraag waarom heeft de rechter enkel gedreigd met uitzetting uit de zittingszaal. Dit gebeurde bovendien op een wijze die slechts als "machtsmisbruik" valt te omschrijven. Dit is naar alle maatstaven onacceptabel, des te meer nu hier te lande in het algemeen en met name in het bestuursrecht van verplichte proces vertegenwoordiging geen sprake is. Hierdoor is SMOC als partij zeer in haar verdediging geschaad.

Gesteld tegen deze achtergrond kost het Smoc zeer veel moeite om te geloven dat haar zaak door een onbevangen rechter is behandeld en zal worden beoordeeld.

SMOC moet de volgende feiten en omstandigheden constateren:

- wij worden niet gehoord in de procedure die tot het vonnis van 29 september leidt. Letterlijk. Hoewel wij vragen om gehoord te worden, wordt dat aanbod ongemotiveerd afgeslagen;
- wij krijgen niet te horen waarom wij ongelijk krijgen: Smoc moet het maar doen met de mededeling dat er termen aanwezig zijn om een ordemaatregel te nemen. Waarom? Waarom is er eerst een rechter die in 30 bladzijden gemotiveerd aangeeft waarom de overheid haar zaak verliest en verschijnt er nu een rechter op het toneel die zegt: "ik wil uw argumenten niet horen, u krijg qq ongelijk, en vraag mij niet aan te geven waarom";
- Feit is: Isla heeft geen spoedeisend belang en dient dus niet ontvankelijk worden verklaard in z'n vovo. Het vonnis behelst dat de overheid iets moet doen. Dat regardeert de Isla niet.
- Het is zeer uitzonderlijk, en men kan zich afvragen of het wel mogelijk onder de LAR, dat een vonnis wordt geschorst. Al helemaal als het verzoek wordt gedaan door een derde belanghebbende. Er moet dan heel wat aan de hand zijn en zal dan een met grondige motivering onderbouwd moeten worden. Het is zo hoogst ongebruikelijk dat het slechts een keer eerder is voorgekomen. Laat dat nou precies in deze zelfde zaak zijn, in een gelijke stadium van de procedure en door dezelfde rechter.
- Ook toen heeft deze rechter ongemotiveerd een voor Smoc en dus voor de bevolking, gunstig vonnis geschorst.
- Tijdens de zitting van 17 oktober 2011 verwijst diezelfde rechter de rechtsgeldige vertegenwoordiger van Smoc, degene die al 6 jaar procedeedt en steevast (zonder uitzondering) namens Smoc het woord over het technische gedeelte voert, naar de zaal. Isla en de overheid worden tezamen vertegenwoordigd door niet minder dan drie advocaten die gedeeltelijk speciaal voor de gelegenheid worden ingevlogen uit Nederland. Al deze advocaten mogen rustig blijven zitten op de eerste rang, mogen de verdeling juridisch- en technisch gedeelte onder de advocaten in stand laten, terwijl de voorzitter van de stichting als een schooljongen de zaal wordt ingestuurd onder het nadrukkelijk uitgesproken dreigement dat hij anders uit de zaal zal worden verwijderd, en ook latere verzoeken om het woord te mogen voeren, door hemzelf en door zijn advocaat, kortaf weggewimpeld.

Hoe moeten wij er nu op vertrouwen dat deze zaak door een onafhankelijke, onbevooroordeelde rechter behandeld wordt. Een rechter die eerder al kleur heeft bekend (ten faveure van de vervuilende fabriek en de nalatige overheid) en die in aanloop naar deze zitting andermaal dezelfde kleur heeft bekend. Hoe kunnen wij vertrouwen op de onbevooroordeeldheid van deze rechter? Het is een retorische vraag. Het vertrouwen is weg.

Smoc maakt ter verzekering van de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechters die haar in haar zaken zullen beslissen gebruik van de mogelijkheid om onverwijld na de vovozitting van 17 oktober, en vóór de zitting in de bodemprocedure het onderhavige wrakingsverzoek in te dienen en vraakt hierbij Mr R.W.L. Loeb. Zij vertrouwt erop dat Mr Loeb zelf zal beslissen om terug te treden en aan de verdere behandeling van de zaken niet deel te nemen.

Mocht Mr Loeb niet terug treden en uw Hof dit verzoek derhalve behandelen dan verzoekt SMOC om in deze gehoord te worden SMOC verzoekt tevens om van de voortgang van de zaak op de hoogte gehouden te worden.

Willemstad, 19 oktober 2011.

Drs. P. Van Leeuwen
Voorzitter Stichting Schoon Milieu Op Curaçao